

b) af Sognefogdernes Hartkorn:

74 fl. pr. Td. Alger og Eng, og
2 fl. pr. Td. Skov- og Møllefyld;

c) af Amagerlands Hartkorn:

6 fl. pr. Td. Alger og Eng, og
3 fl. pr. Td. Skov og Møllefyld.

ved to ges eenstemmig med 63 Stemmer.

Derefter fattes § 2 under Forhandling, der, som oven bemærket, af Udvalget var foreslaaet at skulle udgaae.

Finantsministeren: Da jeg var hindret fra at kunne imødegaae adskillige Optringer i den ærede Ordførers (Fengers) Foredrag ved denne Sags første Behandling, skal jeg idag tillade mig at gjøre det. Jeg kan vistnok ikke Andet, end med Udvalget være enig i, at det i Almindelighed ikke er rigtigt at udskrive Skatter til særlige Diemed; og det Lovudkast, som er forelagt det høitærede Thing, om flere ældre Skatters Sammenbragning vidner nok som om, at jeg i det Hele deler denne Anskuelse, men naar der i det foreliggende Lovudkast er medtaget foruden de ældre specielle Skatter en særlig Skat, som vedkommer Rigsdagen, saa er det heller ikke, forekommer det mig, i Strid med den almindelige Grundsætning, som for Fremtiden skal gjøres gjældende. Det hele Lovudkast, gaaer nemlig ud fra den nærværende Tilstand, som endnu for i Aar skal vedblive — og til den nærværende Tilstand maa ogsaa regnes, at der hidtil har været udfkrevet en særlig Skat til Dækning af de Udgifter, som vare forbundne med Provindsstatenderne — dette Skattebeløb var vel ringere end det, som er begjert til Rigsdagsudgifternes Dækning; men da det dog maa erkendes, at Udgifterne ved Rigsdagen virkelig i 1850 med Tillæg af de første Maanedes 1851, som vedkomme dette Finantsaar, vilde rigeligt udgjøre dette Beløb, saa har Finantsministeriet ikke fundet, at der var tilstrækkelig Grund til at gjøre en saadan Distinction, men kun begjert en saa stor Dækning til Udgifterne, som svarede til den tidligere Stænderstat, og derimod ubeladt Resten. Man har troet at burde begjere den hele Udgift, som kunde antages at være nødvendig til at dække Omkostningerne, og det saameget mere, som der efter Finants-Udvalgets Forslag ikke skal udskrives et saa stort Beløb til Dækning af Bei-

udgiften for i Aar, som det i Finants-Budgettet er foreslaaet. Det er vistnok ikke saa ganske let ved dette enkelte Punkts Behandling at sætte det ærede Thing i Kundskab om hele den samlede Finants-Forsætning, som den vil stille sig, naar Finantsloven maatte blive endelig vedtaget, med de Endringsforslag, som af Udvalget ere stillede. Jeg troer ogsaa, at denne Fremgangsmaade mindre kommer i Betragtning, da de Forhold, hvorunder vi befinde os, gjøre, at det paa nogle Tilstude Rdd. nær ikke bør tages i Betragtning, hvor stort eller lidet et Skattebeløb der bliver at udskrive. For mig er det altsaa ikke afgjørende, om der er absolut Trang til disse 90,000 Rdd. Jeg kan iøvrigt ikke undlade at berøre et Par enkelte Bemærkninger af den ærede Ordfører i hans sidste Foredrag om Lovudkastet. Naar det saaledes af ham er anført, at Finantsudkastet, saaledes som det var forelagt, havde et Deficit af 800,000 Rdd., saa skylder jeg dog med Hensyn til den Misforstaaelse, som derved kunde opstaae, at erklære, at det ikke var noget Deficit, det var kun en Tilbagegang. Thi, naar jeg begynder med en constant Beholdning af 1,800,000 Rdd., og ender med en constant Beholdning af 1 Million, saa har jeg endnu ikke nogen Deficit; thi jeg har endnu et Overskud af 800,000 Rdd. Jeg troer heller ikke, at det er en almindelig Udtryksmaade i finantsfelle Sager, at man betegner en saadan Tilbagegang, som dog udviser et Overskud, som et Deficit eller Underbalance. Jeg kunde dernæst ogsaa ønske noget nærmere at dvæle ved den Maade, hvorpaa Udvalget har søgt at tilveiebringe de fornødne Resourcer, for at tilveiebringe en Balance, skjøndt Udvalget ikke mener, at man bør medregne de contante Beholdninger mellem de løbende Resourcer. Jeg maa da navnlig fremhæve den Sum af 800,000 Rdd., som Udvalget, for at tilveiebringe et saadant Resultat, har foreslaaet at nægte til uforudsæelige og overordentlige Udgifter. Det er vistnok i Realiteten en temmelig ligegyldig Sag, om der udtryffelig i Finants-Budgettet opføres et Beløb til et saadant Diemed eller om det af Debatterne fremgaaer, at man anseer Finantsministeren berettiget til, naar saadanne Udgif-